

Основания и основни доводи

Жалбата е подадена срещу решението на Общия съд от 14 май 2014 г. по дело T-160/12, с което се отхвърля жалбата на Adler Modemärkte AG срещу решение на втори апелативен състав на СХВП от 3 февруари 2012 г. (преписка R 1955/2010-2) във връзка с производство по възражение между Blufin SpA и Adler Modemärkte AG.

Жалбоподателят изтъква следните основания:

1. На първо място се сочи нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 относно марката на Общността. Общият съд неправилно тълкувал тази норма и постоянната съдебна практика във връзка с установяването на сходство на знаците и вероятността от объркване, като извеждал сходството на знаците и вероятността от объркване между конфликтните марки от съпадението на отделни елементи на знака, които съответствали на чисто описателни означения за характера на стоките (а именно посочване на цвета „морскосиньо“ за стоките, обозначени с конфликтните марки) и от това, че поради липса на присъщ отличителен характер съответните потребители не го разглеждали като указание за търговския произход на стоката от точно определено предприятие за разграничаване от стоките на други предприятия. Освен това, в този спор, Общият съд не взел предвид правното понятие на описателно означение, тъй като приел, че „морскосиньо“ не било описателно за разглежданите стоки, а именно облекла, съответно не било описателно за основна характеристика на стоката.
2. На второ място обжалваното решение било постановено въз основа на изопачени факти. Общият съд отричал, че означаването „морскосиньо“ (на съответния национален език, по-специално на италиански и френски език) можело да има описателно значение за разглежданите стоки от класове 18 и 25, въпреки че конфликтните между страните марки безспорно съдържаха в себе си на всеки един от езиците на Съюза чисто описателно за стоките понятие, а именно „морскосиньо“, и марката, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението от италиански език „blu marino“ и заявената марка на френски език „marine bleu“ не се различавали съществено от това понятие. Освен това в предходното производство пред СХВП, както отделът по споровете, така и апелативният състав на СХВП били действително установили, че „морскосиньо“ (на всеки един от езиците на европейските държави) било понятие, описателно за стоките. Общият съд бил обвързан с тази констатация.
3. На трето място, решението било противоречиво в мотивите на Общия съд във връзка с твърдението, че „морскосиньо“ нямало описателно значение за стоките и било опорочено поради липса на мотиви. В точка 54, самият Общ съд установявал, че елементите на конфликтния знак посочвали въпросния нюанс на цвета. В точка 55 Общият съд освен това установявал, че това значение било „очевидно“.
4. На четвърто място обжалваното решение било постановено въз основа на неприложими законови разпоредби, по-специално разпоредбите на Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾. Приложим бил Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността, ОВ L 78, стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

**Преюдициално запитване от Tribunale civile di Trieste (Италия), постъпило на 21 юли 2014 г. —
Florin Lazar, чрез специалния си пълномощник Luigi Erculeo/Allianz SpA**

(Дело С-350/14)

(2014/С 351/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale civile di Trieste

Страни в главното производство

Ищец: Florin Lazar, чрез специалния си пълномощник Luigi Erculeo

Ответник: Allianz SpA

Преюдициални въпроси

Как следва да се тълкува член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 864/2007⁽¹⁾ относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“), в който се предвижда, че „приложимото право към извъндоговорни задължения, произтичащи от неправомерно увреждане, е правото на държавата, в която е настъпила вредата“. По-конкретно

1. как следва да се тълкува понятието „място, в което е настъпила вредата“ по смисъла на член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 864/2007 във връзка с искането за обезщетение на имуществените и неимуществените вреди, предявено от членовете на семейството на починало в резултат от пътно-транспортно произшествие лице, настъпило в държавата на съда, когато тези членове на семейството са с местоживеење в друга държава — членка на Европейския съюз, в която са претърпели съответните вреди;
2. представляват ли за целите на прилагането на член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 864/2007 имуществените и неимуществените вреди, претърпени в страната по тяхното местоживеење от родствениците на лице, починало в държавата на съда пътно-транспортно произшествие, „вредата“ по смисъла на първата част от член 4, параграф 1, или „непреки последици“ по смисъла на втората част от тази разпоредба?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) (ОВ L 199, стр. 40).

Преюдициално запитване от High Court of Ireland (Ирландия), постъпило на 25 юли 2014 г. — Maximillian Schrems v Data Protection Commissioner

(Дело C-362/14)

(2014/C 351/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподател: Maximillian Schrems

Отговорник: Data Protection Commissioner

Преюдициални въпроси

- 1) Когато независимо длъжностно лице, което по закон следи за прилагането на законодателството за защита на данните, разглежда жалба, че се предават лични данни на трета страна (в случая Съединените американски щати), за законодателството и практиката на която се твърди, че не предоставят адекватна защита на съответното физическо лице, абсолютно обвързано ли е това длъжностно лице от констатацията на Общността в противоположен смисъл, съдържаща се в Решение от 26 юли 2000 г. на Комисията (2000/520/ЕО⁽¹⁾), като се имат предвид член 7, член 8 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (2000/C 364/01⁽²⁾), и независимо от разпоредбите на член 25, параграф 6 от Директива 95/46/ЕО⁽³⁾?
- 2) При условията на евентуалност дали длъжностното лице може и/или трябва да проведе самостоятелно разследване на въпроса с оглед фактическите промени, настъпили след първоначалното публикуване на решението на Комисията?

⁽¹⁾ Решение от 26 юли 2000 година на Комисията съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот“ и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ (ОВ L 215, 2000 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 16, том 1, стр. 64)

⁽²⁾ Хартата на основните права на Европейския съюз ОВ C 364, стр. 1

⁽³⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10)